Recensie: Ene gast twee bazen ***1/2

Theater Elckerlyc Antwerpen
zaterdag 10 november 2018

foto © De Komedie Compagnie

Recensie:
Wat moet je doen als je in de vroege jaren '60 in Antwerpen woont, geen job hebt en scheel ziet van de honger? Dan laat je je toch meezuigen in de onderwereld van Linkeroever door jobs te aanvaarden voor twee bazen die op dezelfde plaats rondhangen, maar geen weet hebben van elkaar. Het is misschien niet wat u zou gedaan hebben, maar wel wat Frankie, gespeeld door Sven De Ridder, deed in De Komedie Compagnie's 'Ene gast, twee bazen'. Het resultaat: een hoop misverstanden, verdraaide situaties, verbaasde blikken en grappige momenten. Sven De Ridder droeg de voorstelling, speelde op kruissnelheid, maar werd toch nog overklast door de traagheid en geweldige mimiek van Walter Baele die een onvergetelijke ober wist neer te zetten. Zijn prestatie was om van te smullen. Het enige jammere van deze scène was dat het beste kruit al verschoten was voor de pauze bereikt was. Het liet ons in het tweede deel een beetje op onze honger zitten.

'Ene gast, twee bazen' was een Vlaamse bewerking van het succesvolle 'One man, two guvnors'. Stany Crets tekende voor de vertaling en de regie en dat viel op in uitspraken als: "Met een belofte kunde even veel aanvangen als met de tetten van een non.", "Ge zit in de stront en het Ruimerke is ni in de buurt." en "Ge wet da liefde even rap opdroogt als stront aan de kont van nen olifant." Het stuk was volledig verplaatst naar Linkeroever en een typisch Antwerps fenomeen als de strijd tussen Antwerp en Beerschot was moeiteloos mee verwerkt in de voorstelling.
Sven De Ridder mocht in de huid kruipen van de onfortuinlijke Frankie die, gedreven door zijn maag, er steeds weer een puinhoop van wist te maken. Sven was duidelijk in zijn element en wist zonder problemen het publiek op zijn hand te krijgen. Het was zelfs zo erg dat hij mensen uit de zaal bereid vond om op de scène zijn personage te komen helpen. Dit bereikte zijn hoogtepunt in de scène vlak voor de pauze die zich afspeelde in 'De Gouden Bal'.
'Ene gast, twee bazen' werd heel even een lekker, ouderwetse deurenkomedie waarbij Sven zich bijna de benen van onder zijn lijf moest lopen om de chaos een beetje de baas te blijven. Hij kreeg in deze scène de hulp van de geweldige Walter Baele die de zevenentachtigjarige ober Gaston gestalte gaf. De timing, de lichaamshouding, de mimiek en het stemgebruik van Walter waren absolute top. We lagen bijna onder de stoel van het lachen. Stany Crets had het talent van Walter Baele correct ingeschat en in zijn regiekeuze volledig benut. Alleen al om deze scène te zien, zou je naar het theater moeten komen. Het was jammer dat we in het tweede deel van de voorstelling geen enkel stuk meer vonden die dit niveau evenaarde.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

De energie die Sven met zijn rol als Frankie wist uit te stralen werkte erg aanstekelijk. Hij was de slungel, de clown die het hele circus draaiende hield en tegelijkertijd op zijn kop zette. Het enige grote zwakke moment voor zijn personage was toen hij vlak na de pauze ging uitleggen aan het publiek hoe zijn personage de rol vervulde van de Arlecchino in de traditionele Commedia dell'Arte. De magie van het theater werd hiermee net te veel verbroken en de flow van de voorstelling was wat weg.

Sven en Walter waren trouwens niet de enige sterren die op het podium wisten te stralen. Men had voor deze productie duidelijk de registers volledig open getrokken. Koen Van Impe mocht de illustere ijzerhandelaar Charel Ganzendonk spelen met Ludo Hellinx als zijn advocaat en de toekomstige schoonvader van zijn dochter. Laurenz Hoorelbeke ging volledig 'over the top' als de excentrieke wannabe acteur Alain Slinger. Zijn overacting en overdramatisering maakte van dit personage een totale karikatuur die soms heel grappig was, maar meestal ook gewoon erg vermoeiend. Jasmine Jaspers schitterde dan weer als de feministische assistente Dolly die haar absolute topmoment bereikte wanneer ze op sarcastische wijze het personage van Frankie mocht persifleren. Wat ons betreft was dit het hoogtepunt van het tweede deel.

Voor de rest konden we nog genieten van een sterke Anouck Luyten als Rachel Crabbe. Zij kroop als Rachel nog eens in de huid van haar criminele tweelingbroer (en voor alle duidelijkheid: niet haar 'identieke' tweelingbroer) en was stiekem verliefd op Stany Stekkers. De manier waarop Kevin Bellemans dit personage gestalte gaf, deed ons trouwens verdacht veel denken aan striptekenaar Jeroom. U merkt het al: men had voor deze jubileumvoorstelling voor de tiende verjaardag van De Komedie Compagnie duidelijk niet gekeken op een naam meer of minder op de affiche.

'Ene gast, twee bazen' was dan ook een entertainende familievoorstelling die wat ontspanning en humor wist te brengen in dit donkere herfstseizoen. En opdat we ons niet zouden vervelen tijdens de decorwissels, had men zelfs een live-bandje voorzien om wat rock 'n roll in de tent te brengen.

< Sascha Siereveld >

De cast:

Koen Van Impe: Charel GanzendonkShana Pieters: Pauline GanzendonkJasmine Jaspers: DollyLudo Hellinx: Harry SlingerLaurenz Hoorelbeke: Alain SlingerLudo Hoogmartens: Ludo ToelenSven De Ridder: FrankieAnouck Luyten: Rachel CrabbeKevin Bellemans: Stany StekkersWalter Baele: GastonSven Tummeleer: Leo

live orkest o.l.v. Ben Moulingauteur: Richard Bean 'One man, two guvnors'regie, vertaling/bewerking: Stany Cretsproductie: Theatertainment voor De Komedie Compagnie

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.